

“De wolf is de kroon op het natuurbeleid van Nederland”

— Geert van Duinhoven

Henk Revoort, Faunafonds

“Wij wachten de eventuele komst van de wolf dus rustig af”

> Het is nog te vroeg om op deze stelling goed te kunnen reageren want de wolf is nog niet in Nederland, als deze al ooit naar Nederland komt. Ik vind dan ook niet dat je nu zou kunnen zeggen dat het een kroon op het natuurbeleid betekent. Je kunt dat pas op z'n vroegst beoordelen als een levensvatbare roedel zich in Nederland een plaats heeft weten te bemachtigen tussen alle andere belangen die erin ons land spelen.

Bovendien denk ik dat het natuurbeleid erg weinig te maken heeft met een eventuele terugkomst van de wolf. Wolven trekken zich niets aan van natuurbeleid, dat zie je in Duitsland nu heel duidelijk. De wolf gaat echt niet specifiek in de natuurgebieden zitten. Het heeft alles te maken met de expansiedrift van de wolf zelf. Als er dan ergens voldoende rust en dekking is in een gevarieerd landschap, dan komt die wolf wel een keer. Als we ons natuurbeleid zodanig weten te integreren in onze samenleving, waarbij natuur dus niet alleen achter de hekken te vinden is, en we een gevarieerd landschap met voldoende verbindingen hebben, en we weten het bovendien zodanig te organiseren dat de wolf hier kan leven zonder een probleem te vormen, dan zou dat prachtig zijn. Maar nogmaals, zo ver is het nog lang niet.

Wij wachten de eventuele komst van de wolf dus rustig af. We bereiden ons overigens wel voor door de consultants op te leiden, zodat zij straks eventueel kunnen beoordelen of er in geval van schade aan landbouwhuisdieren sprake was van een wolf.<

Marwin Hofstede, schapenhouder Landgoed Twickel

“Voor mij als schapenhouder is de afweging gemakkelijk zat: als de wolven mijn schapen pakken, heb ik flinke schade”

> In de stelling gaat het over beleid. Beleid is dat je iets wilt sturen. De wolf kun je echter niet sturen. De natuur in Nederland is helemaal gereguleerd, strak beheerd en ik denk wel eens dat het een museumstuk aan het worden is. Als je daar een wolf in los laat weet je niet wat er gaat gebeuren, wat de potentiële gevolgen kunnen zijn. Het probleem is namelijk dat de wolf niet beheersbaar is. Van een waterretentiebekken zoals ze die hier hebben aangelegd weet je precies wat de gevolgen kunnen zijn, en dat weet ik niet van de wolf.

Voor mij als schapenhouder is de afweging gemakkelijk zat: als de wolven mijn schapen pakken, heb ik flinke schade. Als het Faunafonds dat vergoed, vind ik het probleem te overzien. Maar ja, gaat het Faunafonds dat echt doen? Daar heb ik nog niets van gehoord. Ik denk wel dat we ons daar eens goed op moeten voorbereiden, voor zo ver dat kan tenminste. De precieze gevolgen zien we natuurlijk pas als de wolf er echt is. Pas dan kan ik zien of hij echt een gevaar is voor mijn schapen of dat het wel meevalt. In het buitenland is er al veel meer ervaring. Ik denk dat we daar veel van kunnen leren.<

Herbert Prins, hoogleraar Resource Ecology, Wageningen UR

“We doen vaak net alsof de wolf ook gevaarlijk is voor mensen”

> De stelling is volstrekte flauwekul. Het is de kroon op het werk van de Duitsers die de wolf tolereren en daar niet spastisch over doen. Er zijn werkelijk spectaculaire gegevens over wolven die door Duitsland trekken. Een wolf bijvoorbeeld die vanaf de Lunenburger heide naar Belarus loopt, daar waarschijnlijk merkt dat het te druk is met wolven en weer helemaal terug loopt. We weten dit omdat deze wolf een zender om had. Ik wil daar mee zeggen dat de wolf er in Duitsland gewoon is, en helemaal geen probleem vormt.

Het Nederlandse beleid zal zich daar op moeten voorbereiden. Daar hoeft niet eens zo veel voor te gebeuren als de politiek haar oren maar niet te veel naar de boeren laat hangen. Hier wordt nu al moeilijk gedaan over de mogelijke schade die de wolven kunnen gaan aanrichten. Ten eerste weten we uit Duitsland dat wolven zich helemaal niet vaak vergrijpen aan schapen, en ten tweede kun je het vergoeden van schade gewoon regelen via een Faunafonds. Nederland kan nu een pro-actief beleid voeren, veel voorlichting geven, regels duidelijk communiceren en dan is er volgens mij geen probleem met de wolf.

Vervolgens is het een kwestie van weer wennen aan de wolf. We doen vaak net alsof de wolf ook gevaarlijk is voor mensen. Ik sprak laatst Poolse vrouwen die dagelijks het oerwoud in gingen en daar altijd te maken hadden met wolven. Daar waren ze volstrekt niet bang voor. Ze waren als vrouw veel banger voor de vreemde mannen die ook in het bos liepen. Er zijn uit de huidige tijd maar eigenlijk ook uit de historie eigenlijk geen aanvallen op mensen bekend door wolven. Ik hoop dus dat ook Nederland om op een rustige manier leert omgaan met het samenleven met de wolf.<

Ivo Gelsing, regiomanager Gelderland Recron

“Nederlanders zijn niet meer gewend dat een tochtje in de natuur ook echt spannend zou kunnen zijn”

>Laat ik voorop stellen dat wij ons niet zo in deze discussie begeven. Als je kijkt vanuit het belang van de recreant kun je zeggen dat de aanwezigheid van de wolf een bezoek aan een natuurgebied spannender kan maken. Tegelijkertijd moet je je wel realiseren dat Nederlanders het niet meer gewend zijn dat een tochtje in de natuur ook echt spannend zou kunnen zijn. We willen meestal hooguit een veilige spanning.

Dat natuurbeheerders vanuit de ecologie beredeneerd zeggen dat de wolf de kroon op het natuurbeleid is, kan ik me voorstellen. Maar dat betekent niet dat iedereen zo zit te springen op de komst van de wolf. Je ziet al wat voor een commotie er ontstaat als er een keer een dode wolf wordt gevonden. Dat geeft veel discussie en dat kun je mensen ook niet kwalijk nemen. We hebben in een drukbevolkt Nederland onze maak-natuur enorm goed geregeld zodat de natuur er zich kan ontwikkelen en mensen kunnen recreëren. Als mensen hun zelfde rondje mogen blijven mountainbiken, etc. en als dezelfde campings gewoon open kunnen blijven als de wolf in Nederland is, dan lijkt me er geen probleem te bestaan.<

foto's Hugh Jansman